

ALTER EMESE

Két ujjával

Álmomban a dédipapa mellett álltunk anyával a papa az ágyban feküdt csövek lógtak belőle rekedt hangon beszélt aztán addig forgolódott amíg az egyiket ki nem tépte híg vére folyt vizes vagy inkább gennyes a takarón egyre nagyobb sárgás folt ölelte körbe mint egy pocsolya mintha bármelyik pillanatban elsüllyedhetne megsimogattam májfoltos homlokát nem lesz semmi baj anya pedig úgy mosolygott hogy láttam mindent elfelejtett szerinte a papa a két lányához nem úgy nyúlt csak mint kertész a virágokhoz gondoljak most erre amikor mélyen a zsíros fekete földbe túr és két uja közé fogja a kövér férgeket vagy gyomlál képzeljem magam virágnak ez a lényeg anya keze remeg milyen virágnak kérdezem szeretne elsétálni de nem tud tulajdonképpen mindegy hogy pipacs vagy tulipán kislányom úgyszemint tudsz magadra vigyázni nem tart sokáig ne mozogj csak lélegezz mélyeket.

116-123

(Georgette-nek)

Azt mondtad talán mégis ez a legnagyobb tragédia takaros felső középosztálybeli családba születni kertés házba magas falú gumimedencével és egy golden retrieverrel idegen kezek által gondozott gyeptéglák fölött sírni egy közhely vagy örültem hogy ez nem nekem jutott először eszembe pedig láttam hogy most tényleg fáj másnap reggel arra ébredtél hogy nem kapsz levegőt mert az egyenlet egyik oldala nem egyezik a másikkal és sehogy sem tudod kiszámolni hogy akkor a kutya a gyeptégla meg a takaros családi ház az már boldogság-e valami hiányzik mondjuk isten bár néha találok de anyád szerint csak vasárnap érrá máskor nem illik zavarni te azért hétköznap esténként a lelki segílyt tárcsázod de eddig még egyszer sem szólt bele isten.

Két nappal később anyád hívott mentegetőzött igazán nem akar zavarni nem érti de vasárnap nem jöttél templomba ekkor már sírt de hang nélkül illedelmes maradt azt mondta mise után találtak meg kifakultál mint a kiégett fű vagy egy préselt levél a kezében a telefon (116-123) a temetés két hét múlva lesz szerdán katolikus szertartás ráér-e majd isten kérdeztem anyád nem értette most helyetted is gyűlöltem megköszöntem hogy szólt de nem akarok zavarni mondtam.

Nyarálás

Olyan helyre akartál menni ahol
keveset süt a nap így majd
mondhatod hogy a kezéd

a hidegtől állt görcsbe
nem a kapaszkodástól hogy
eddig mindig csak a körülmények miatt
tudtál örülni
de ebben a nyomorult időben végre
muszáj lesz megtanulnod szeretni
ettől persze egész este nem merem álmodni
féltem hogy megéreznéd hogy
ott melletted rólad pedig
csak a halottak nem álmodnak
ezt útközben olvastam miután
megtanítottál bliccelni a vonaton
a lényeg hogy megjegyyezzenek
ez mondjuk nálam is bevált
mint a mosogatás utáni hiányérzet hogy
nem vetted vissza a gyűrűidet
emlékeztetsz hogy sosem merem szólni
egy rég elhagyott állomásig váltottunk bérletet

emlékszel
mikor le akartad fotózni a villámlást de
akárhogy próbáltuk sosem sikerült
én mindig túlságosan siettem
te meg folyton lemaradtál
így lett több száz fekete képünk
ezt is akkor csináltuk
a fogason lógó kabátokról hogy
legyen valami emlékünk a nyaralásról
a mi villámlásunk az egyetlen olyan képkocka
amin egyszerre kaptuk el a boldogságot.